

Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τῶν Αἰῶν

Ἦχος ὑ̇ Γα ϝ

μον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ο ο ροι
γυ ναι κες τα δα κρυ α προ σε ε φε ρον
κυ ρι ι ε ευ ω δι ας γαρ α ρω μα τα κα
τε χεσαι το μνη μα σς κα τε λα βον το α
κραντον σω ω μα μυ ρι ισαι σπς δα ζς σ
σαι Α γγε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον
αυ ταις ευ η γγε λι σα α το τι ζη τει ει τε
τον ζω ντα με τα α των νε κρων τον θα να τον
γαρ πα τη σας α νε στη ως θε ος πα
ρε χων πα σι το με γα ε ε λε ος